ष्टोवरणाजयम्। शूलं निवेश्य लवणे वरं तस्मै न्यवेदयत्। स गर्भावेश शूलस्य दौरात्म्येनात्मनस्तया। सन्तापयति लोकास्त्रीन्विशेषेण च तापसान्"। यथासुरः शत्रुघ्नेन हतः तत्कथा रामा०उत्त०। ६३अ०। स (शत्रुघ्नः) सभीच भक्षयाणं लवणस्य महोरसि। उरस्तस्य "निशाण्यांशु प्रविवेश रसातलम्"।

कुम्भीनसि पुं० बलिदानवे "शम्बरस्य च या माया या माया नमुचेरपि। बलेः कुम्भीनसेश्चैव सर्व्वास्ता योषितोविदुः" भा० आ० २२३८अ

कुम्भीपाक पुं० नरकभेदे कारणसहितं तत्स्वरूपमुक्तं भाग० ५ २६ १६ "महारौरवः कुम्भीपाकः कालसूत्र श्वेत्यादिना नरकान् विभज्य "यस्त्विह वा उच्चः पम्पून् पक्षिणो वा ग्राम्ये उपरन्धयति तमपकरुणं पुरुषादैरपि गर्हितमसुत्र यमानुचराः कुम्भीपाके तप्ततैले उपरन्धयन्ति" "करम्भवालुकातापान् कुम्भीपाकांश्च दारुणान्" मनुः। "स्तुतिवादमिषं मत्वा कुम्भीपाके महीयते" प्रा०त०।

कुम्भीर पुं०स्त्री० कुम्भिभं हस्तिनमपीरयति ईर-अण्। जलजन्तुभेदे नक्रे अमरः स्त्रियां ङीष्। "संयत्सरन्तु कुम्भीरस्ततोजायेत मानवः" भा०अनु० १११अ०। कर्म्मविपाकशब्दे विवृतिः। [(कुमीरे पोका) कीटभेदे हारा०।

कुम्भीरमक्षिका स्त्री कुम्भीरोपपदा मक्षिका शाक० त०।

कुम्भीरासन न० "अथ वक्ष्ये महादेव! कुम्भीरासनमुत्तमम्। पादोपरि पदं दत्त्वा शीर्षोपरि करद्वयम्। तिष्ठेद्दण्डाकृतिर्भूमौ कुम्भीरासनमुच्यते" रुद्रया० उक्ते आसनभेदे

कुम्भील पुं०स्त्री कुम्भीर+रस्य लः। कुम्भीरे अमरमाला स्त्रियां ङीष्। संज्ञायां क। चौरभेदे कुम्भिलशब्दार्थे

कुम्भीवीज न० ६त०। जयपालद्वयबीजे राजनि०।

कुम्भोदर पुं० शिवपारिषदभेदे। "कुम्भोदरं नाम निकुम्भमित्रम्" रघुः। कुम्भतुल्यसुदरमस्य। तथोदरे त्रि०स्त्रियां ङीष्

कुयव पुं० कुत्सितेन यौति यु-अच्।" असुरभेदे "कुत्सायं गुणं नि बर्हीः प्रपित्वे अह्नः कुयवं सहस्रा" ऋ०४।१६।१२। "कुयवं कुयवनामासुरम्" भा० "श्रुणं पिप्रुं कुयवं वृत्रमिन्द्र। यदाबधीः" ऋ० १,१०२,८। कुगतिस०। २ कुत्सिते धान्ये "क्षीरेव स्नातः कुयवस्य योषे" ऋ० १। १०४।२। "पूर्व्वतरस्य मे कुयवस्य मे" "यजु० १८। ११ "कुयवं कुधान्यम्" वेददी प०

कुयवाच् पुं० असुरभेदे "नि दुर्योणे कुयवाचस्मधि श्रेत्" ऋ० १। १७४।७। "कुयवागित्येतन्नामानमसुरम्" भा०

कुर शब्दे तुदा०पर०अक०सेट्। कुरति अकोरीत्। चुकोर कुरटः। [राजनि०।

कुरका स्त्री कुर-क सद्रव कायति कै-क। सल्लकीवृक्षे

कुरङ्गर पुं०स्त्री० कुरं शब्दं करोति ङ-अच् मु०सुम्। सारसपक्षिणि हेमच० स्त्रियां ङीष्

कुरङ्गुर पुं०स्त्री० कुरमित्यव्यक्तं शब्दं कुरति कुर-क। सारसखगे हारा० स्त्रियां ङीष्।

कुरङ्ग पुं०स्त्री० कौ रङ्गति-अच्। "कुरङ्ग ईषत्ताम्रः स्याद्धरिणाकृतिको महान्" इत्युक्तचिह्ने १मृगभेदे २मृगमात्रे अमरः स्त्रियां ङीष्। "कुरङ्गमातङ्गपतङ्गभृङ्गमीना हताः पञ्चभिरेव पञ्च। एकः प्रमादी स कथं न हन्यते यः सेवते पञ्चभिरेव पञ्च" भाग० व्या० श्रीधरः तन्मांसगुणा भावप्र० यथा "कुरङ्गो दृंहणोबल्यः शीतलः पित्तहृद्गुरुः। मधुरोवातकृत् स्वादी किञ्चित् कफकरोमतः। हरिणस्य गुणैस्तुल्यः कुरङ्गः कथितोबुधैः" २तारलोहे ३तीर्थभेदे न० "करतोयां कुरङ्गे च त्रिरात्रं नियतोनरः। अश्वमेधमवाप्नोति विगाहय प्रयतः शुचिः" भा० आनु० २५अ०। स्वार्थे क। कुरङ्गक तत्रार्थे

कुरङ्गनयना स्त्री कुरङ्गस्येव नयनमस्याः। सुन्दरनेत्रायां स्त्रियां "किन्त्वेका यमुना कुरङ्गनयनानेत्राम्बुभिर्वर्द्धते" उद्भटः। कुरङ्गाच्छादयोयत्र "कुरङ्गाक्षीवृन्दं तमनुसरति प्रेम तरलम्" कर्पूरस्तवः।

कुरङ्गनाभि पुं०६त०। मृगभेदे गन्धद्रव्ये राजनि०तस्य तन्नाभेर्जातत्वादभेदोपचारात्तथात्वम् कस्तूरीशब्दे गुणाद्युक्तम्।

कुरङ्गम पुं०स्त्री० कौ रङ्गं मिमीते मा-ड। हरिणभेदे कुरङ्गे मृगे त्रिका० स्त्रियां ङीष्। [राजनि०

कुरङ्गिका स्त्री कौ-रङ्गोऽस्त्यस्य ठन्। सद्गपर्य्याम्

कुरचिल्ल पुं०स्त्री० कुरे शब्दे चिल्लति चिल्ल-शैथिल्ये अच्। कर्कटे हेमच० स्त्रियां टाप्। [जातित्वात् ङीष्

कुरट पुं०स्त्री०कुर-अटन् किच्च। चर्म्मकारे त्रिका० स्त्रियां

कुरण्ट(क) पुं० कुर्य्यते शब्द्यते कुर-कर्म्मणि अण्टक्। पीतझिण्टाम् स्वार्थे क। तत्रार्थे अमरः।

कुरण्ड पुं० कुर-अण्डक्। १साकरण्डवृक्षे राजनि०। २अण्डवृद्धिरोगे हेमच० तन्निदानादि माधवनिदानोक्तं यथा—

"क्रुद्धोऽनूर्द्ध्वगतिर्वायुः शोथमूलकरद्वरन। शुक्रौ